

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://www.muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/s-t/stanislaw-taranowicz/32299,Stanislaw-Taranowicz.html>
01.05.2025, 17:00

Stanisław Taranowicz urodził się 26.11.1900 r. w Kamionce Strumiłowej, koło Lwowa (obecnie Kamionka Bużańska). Do Straży Celnej wstąpił dnia 15.10.1922 r. Początkowo pełnił służbę w Placówkach SC „Olchowiec” i „Chudykowce” (Komisariat SC „Mielnica”, Inspektorat SC Zaleszczyki, Dyrekcja Cel Lwów). Otrzymał nr instalacyjny 1724. Następnie został przeniesiony do Komisariatu SC „Jamielnik” (Inspektorat SC Działdowo, Dyrekcja Cel Poznań – od połowy 1927 r. Mazowiecki Inspektorat Okręgowy Straży Celnej).

W miejsce Straży Celnej została powołana 22 marca 1928 r. Straż Graniczna, w której strażnik Stanisław Taranowicz kontynuował służbę w Mazowieckim Inspektoracie Okręgowym Straży Granicznej (Placówka SG „Jamielnik”, Komisariat SG „Krotoszyny”, Inspektorat SG Brodnica) i z dniem 01.10.1928 r. został przemianowany na szeregowego Straży Granicznej. Został mu nadany nr instalacyjny 744. Dnia 02.05.1932 r. str. Stanisława Taranowicza przeniesiono na Placówkę SG „Szwarcenowo” (Komisariat SG „Krotoszyny”, Inspektorat SG Brodnica). Mianowany starszym strażnikiem od 01.02.1935 r. W maju 1935 r., na własną prośbę został przeniesiony na Placówkę SG „Radomno” (Komisariat SG „Krotoszyny”, Inspektorat SG Brodnica). Z dniem 08.09.1938 r., również na własną prośbę, przeniesiony na stanowisko p.o. dowódcy Placówki SG „Szwarcenowo” (Komisariat SG „Krotoszyny”, Inspektorat SG Brodnica). Na placówce tej pełnił służbę aż do wybuchu II wojny światowej.

W okresie 01.11.1933 - 01.03.1935 r. ukończył II Kurs Nauki Obywatelskiej z wynikiem dobrym. W 1937 r. został wyznaczony na VI doszkolenie dla kierowników placówek i kandydatów na kierowników w Centralnej Szkole Straży Granicznej w Rawie Ruskiej. Uczestnik wojny obronnej we wrześniu 1939 r. Dostał się do niewoli niemieckiej, po zwolnieniu dołączył do rodziny znajdującej się we Lwowie. Tam Stanisław Taranowicz pracował na kolei oraz w fabryce wódek Baczewskiego. Po wojnie (w 1945 r.) cała rodzina repatriowała się do Polski i osiadła na stałe w Gdyni. Stanisław Taranowicz początkowo podjął pracę wartownika w porcie gdyńskim, później pracował jako robotnik w olejarni w porcie, a następnie, aż do swojej śmierci, jako magazynier w Stoczni Remontowej „Nauta” w Gdyni. Zmarł 11.05.1967 r. w Gdyni i został pochowany na Cmentarzu Witomińskim.

Odznaczenia:

- Medal Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości (1929 r.)
- Brązowy Medal „Za Długoletnią Służbę” (1938 r.)
- Brązowy Krzyż Zasługi (1938 r.).

Zawarł związek małżeński ze Stefanią Turkiewicz (dnia 10.05.1927 r.). Dzieci: córki Helena, Janina, Romana, Irena, Maria, syn Bolesław.

Opracowała: **Katarzyna Promińska** na podstawie materiałów przechowywanych w Archiwum Straży Granicznej z siedzibą w Szczecinie oraz informacji nadesłanych przez Pana **Krzysztofa Stacewicza** – prawnuka st. str. SG Stanisława Taranowicza.

